

au avut înfuriere asupra țărilor, asupra statelor, a continentelor, a pământului, asupra fericirea sau nefericirii popoarelor și a omenirii.

6. **Dialog** se numește vorbirea între două sau mai multe persoane.

Obs. Forma dialogului trebuie să corespundă intru toate cu persoanele vorbitoare d. e : In gura unui om incult să punem vorbe alese, radicale etc. sau din potrivă. Asemenea in gura unui copil să nu punem vorbele unui om mare, sau in ale unui om mare cu ale unui copil.

Dialogul, după înțeles, se apropie mai mult de contemplațiune și disertațiune.

DESCRIȚIUNEA

Descrițiunea este desemnarea prin vorbe. A descrie un obiect înseamnă a espune însușirile lui astfel, după cum ni le arată lumea din afară spre a ne putea face o idee credincioasă despre acel obiect.

In comparațiune cu narațiunea, descrițiunea espune obiectele, fenomenele etc. după cum ele se află unul lângă altul in spațiu și timp; pe cât timp narațiunea espune lucrările, fenomenele etc. după cum acestea au urmat in timp unele după altele.

După scopul, ce urmărește descrițiunea, și ea se împarte in *descrițiune simplă* și *descrițiune ornată* sau frumoasă. Descrierea simplă (sau didactică) este aceea care ne espune obiectul (fenomenul etc.) cu toate însușirile sale astfel, după cum el se află în natură.

Descrierea ornată sau frumoasă este aceea, care pe lângă calitățile obiectului mai espune și sentimentele produse prin înfurierea obiectului asupra noastră. Descriitorul espune cu vorbe frumoase și alese și cele mai mici amănunte spre a produce în cititor sau auditor o plăcere, un interes și spre a activa imaginațiunea (1)

(1) Imaginațiunea fiind proprie etății copilărești trebuie dezvoltată, cultivată și bine condusă; dar tot d'odată trebuie păzită și ferită de ori-ce rătăcire.